

Szívvel-lélekkel Erdélyben

A Hódmezővásárhelyi Varga Tamás Általános Iskola 31 diákja 4 kísérő tanárral 2015. május 4. és 8. között erdélyi körutat tett a HATÁRTALANUL! program keretében. A kirándulásról hetedikeseink úti beszámolót készítettek:

Már a tanév elején értesültünk arról, hogy lehetőségünk lesz egy hetes erdélyi kirándulásra a HATÁRTALANUL! program keretében. Nagyon lassan teltek a hónapok, míg végre elérkezett a második félév, amikor is Ibolya néni irányításával elkezdődtek a színdarab próbái. Azé a színdarabé, amelyet a Dévai Szent Ferenc Alapítvány árváinak terveztünk előadni. Aztán kezdett körvonalazódni az utazás tervezete: értesültünk az útvonalról, be kellett szereznünk az úti okmányokat, valutát váltanunk... és persze egyre csak nőtt bennünk az izgalommal teli várakozás.

Az utazást megelőző egy-két hétben már szinte fékezhetetlenek voltunk. Angi nénivel az előkészítő foglalkozáson beszélgettünk a határon túli magyarságról, az erdélyi viszonyokról, a

kirándulás részletes programtervéről. Megbeszéltük a kirándulásra vonatkozó viselkedési és balesetvédelmi szabályokat, mesélt a közösségi szolgálatról.

Az utolsó héten még segítettünk a színdarab díszletinek elkészítésében, próbáltunk, és egy utolsó összefüggően megbeszéltük, mi kerüljön a bőröndbe.

Aztán eljött a várva várt hétfő, az utazás napja. Csodák csodájára mindannyian időben érkeztünk az iskola elé, így kicsivel reggel 7 után elindultunk. A határon gyorsan átjutottunk, és Nagyszalonta felé vettük az irányt. Itt

Arany Jánoshoz kapcsolódó emlékhelyeket kerestünk fel, a Csonka tornyot és a szülőházát jelképező tájházat. Rövid séta után indultunk tovább Dévára. Odaérve elfoglaltuk a szállásunkat, és bár nagyon elfáradtunk, de alig bírtuk lehunyni a szemünket aznap este.

Másnap két várba is ellátogattunk. Délelőtt a dévai várba mentünk fel, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a városra és környékére. Ebéd

után pihentünk egy kicsit, aztán Vajdahunyadra utaztunk, ahol a Hunyadiak emlékét idéztük fel a csodálatos, mesébe illő kinézetű várban. A szállásra visszatérve még próbáltunk a másnapi előadásra, aztán némi focizás és szabad foglalkozás után az aznapi túrázástól elfáradva igen hamar elaludtunk.

Szerdán a nap nagy részét a természetben

töltöttük: egy bölényrezervátumba mentünk, ahol nagy sétát tettünk a rezervátum területén lévő erdőben. Némi pihenő után indultunk a Dévai Szent Ferenc Alapítvány árvaházába, ahol megismerkedtünk a gyermekotthonnal és az ott élő gyerekekkel. A kolostor udvarán előadtuk

a Kőmíves Kelemenné balladáját, majd átadtuk az otthonról hozott adományokat a gyerekeknek. A szállásra visszatérve megbeszéltük az aznapi élményeinket, majd némi pihenő után néhányan besétáltunk a város egyik főterén lévő zenélő szökőkúthoz. Akik a szálláson maradtak, fociztak, tollasoztak. Ezen a napon is jól elfáradtunk és hamar elaludtunk. Csütörtökön ellátogattunk a botanikus kertbe, ahol különleges növényeket láthattunk. Jó néhány órát töltöttünk az illatos-virágos kertben. Ebéd után indultunk Szászvárosba, az ottani gyermekotthonba.

A kicsi gyerekek nagyon örültek nekünk és a nekik szánt ajándékoknak, a templomban pedig, ahol előadtuk a műsorunkat, tátott szájjal figyeltek bennünket. Megható volt számunkra a szeretet, amivel fogadtak bennünket. A városban is szétnéztünk, a gyermekotthon vezetője kísért végig bennünket a látnivalókon, és mutatta be a nevezetességeket. Este még tettünk egy sétát a város központjában. A másnapi hazautazásra gondolva lelkesen is, de némiképp szomorúan aludtunk el aznap este.

Pénteken kora délelőtt indultunk Aradra, ahol meglátogattuk a vértanúk emlékművét, és megemlékeztünk az aradi 13-ról. Az emlékművel szemben csodaszép földvárat láttunk. A város főutcáján megnéztük a központi

épületeket, majd elindultunk haza. A délutáni órákban kissé elcsigázva, de hangos nótázással, és sok-sok jó emlékekkel gazdagon értünk vissza városunkba.